

АКЕ 2874

Ч. 7.

Рік 1920

ПЕТРО ФЕДИСІВ

**ГЕЙ НА ІВАНА,
ГЕЙ НА КУПАЛА!**

оперетка в 1 дії.

ЦІНА 15 ЦЕН.

Накладом
Видавництва Укрїнської Друкарні

UKRAINIAN PRINTING.

426 E. 9th St. New York, City.

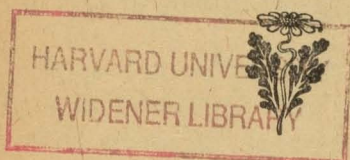
НОТИ до всіх пісень, які є в сій оперетці, дістанете в Г. СМОЛИНСЬКОГО 53 Lenox Ave New York, City.

ПЕТРО ФЕДИСІВ

ГЕЙ НА ІВАНА,
ГЕЙ НА КУПАЛА!

оперетка в 1 дії.

ЦІНА 15 ЦЕН.

Накладом
Видавництва Української Друкарні.

UKRAINIAN PRINTING.

426 E. 9th St. New York, City.

НОТИ до всіх пісень, які є в сій оперетці, дістанете в Г. СМОЛИНСЬКОГО 53 Lenox Ave New York, City

ОСОБИ:

МАКСИМ, старий перевізник.

СТЕФАН, сирота.

МАРИНА, його суджена.

АННА

ЮЛЬКА

ГАЛЬКА і інші ДІВЧАТА.

Діє ся в ночі на Івана Купала.

Вільна околиця. Глибоко в зарослях пливе рі-
ка. За рікою хата Макима. Місячна ніч.

СЦЕНА 1.

Марина, Анна, Юлька і другі дівчата. Всі
тримають в руках вінки, окріч Марини,

Гей на Івана, гей на Купала,
Красна дівчина долі шукала,
Цвіти збирала, віночок вила,
Долів водою його пустила.

Пливай віночку по бистрій філі,
Поплинь під хату де живе милий.
Гей на Івана, гей на Купала,
Дівка з віночком ночев блукала,
Вінок кидає разом з водою,
Вінок її серце забрав з собою.

Пливай віночку по бистрій філі,
Поплинь під хату де живе милий.

(дівчата кидають вінки на воду)

Анна (до Марини). А ти чому не кида-
єш свого вінка?

Юлька. Не кидає, бо ще не уплела сво-
го вінка.

Анна. Та й чого з нами сюда прийшла! Хиба на те, щоби місто разом з нами веселитись, насупитись гейби завидувала нам долі.

Юлька. Та не говори так Анно. І вона наша ровесниця, і для неї є доля.

Анна Як для кого. Може її доля є неволя
Марина (споглядає на Анну)

Анна. Бач, як вона на мене дивиться, гейби завидувала мені вінця. Не завидуй, так, як не завидую тобі Стефана, котрого ти мені відбила,

Юлька. Вона не відбила, а сам він тебе покинув. Від року вже нема в селі, мабуть иншої шукати пішов.

Анна Та таки найшов.

Марина. Кого найшов?

Анна А другу найшов, тай вже і одружився. Ой так!

Марина. То не правда.

Анна Чи правда, чи неправда, не мое в тім діло. Але то прада, що від року його не ма в селі.

Марина. Бо ти його вигнала з села.

Анна Я його вигнала! бач її! Оно і правда, що Стефан ходив до мене, але і те правда, що рік тому назад сиділа ти зі Стефаном як та пара голубят ось тут на тім місці і голубились ви разом. Ой, голубились бач на пращане, щоби більше не побачитись. Обі ми сирітки зістали, а инша ним тішиться нині,

Марина. То лиш ти так говориш.

Анна Не віриш? Так спитай Іванову Галю, а вона тобі всю правду скаже, тай скаже що она таки сама була на Стефановім весілю. О так, була на его весілю.

Юлька. Чи була, чи не була, а ти не тішся з того, тай не винуй Марини, що она тобі його відбила. Було його добре пильнувати, коли до тебе ходив, щоб не утік.

Анна. Хиба я його мотузком мала до себе привязати? А то як зачала тобі очинята до него завертати і до себе вабити, так він послухав і прилип до неї. А тепер що? Він ні для мене, ні для неї.

Юлька. На милуване нема силуване (до Марини). Не сумуй Марино, бо хто на Купала сумує, той цілий рік сумувати буде.

Марина. Я не сумую за Стефаном, бо як він мене любить, той верне до мене, а сумую тому, що Анна таке вигадала.

Анна, Що правда то не гріх.

Юлька. Не правда! Покинув Стефан, то прийде Іван. Встид для дівчини говорити і признатись до того, що її хлопець покинув. От кинь лиш свій вінок, а Купало пришле тобі, коли вже не Стефана, то якого Івана.

Марина. Кидайте ви самі, я буду ждати на свого Стефана.

Юлька. Коли ні, то ні, як хочеш. (до дівчат) А тепер заспіваймо ще раз і підем до мів, бо вже пізно. (до Марини) Ну, співай з нами Марино!

СЦЕНА 2.

Ті і Стефан,

Стефан ходить понад беріг ріки і ніби хоче
перейти ріку.

Анна і другі дівчата.

Гей на Івана, гей на Купала

Дівчина долі собі бажала,

Долі бажала, вінки кидала,

Хлопця для себе в світі шукала.

Пливай віночку по бистрій Филі,

Поплинь під хату, де жие милий.

Стефан (почувши пісню, підслухував а
потім співає)

Гей на Івана, гей на Купала

Дівча о північ зїме копала,

В північ копала, в північ варила,

А до схід сонця вже утроїла.

Змарнів віночок, змарнів поволи,

Не дав Купало дівчині долі.

Дівчата (перелякані) Підслухали нас —
втїкаймо дємів.

Анна і Юлька. Пропали наші віночки.

Дівчата. Утїкаймо! утїкаймо! (всі втїка-
кають, крім Марини)

СЦЕНА 3.

Марина і Стефан, потін Максим.

Стефан. Переполохав бач дівчата, заспі-

вавши їм лиху новинку. Шкода, а то був би що таке побачив. Але я блукаю берегом і хоть його добре знаю, не можу найти місця, деби перейти на другий бік. Ріка зіграла і небезпечно перейти. Ага, стояла десь тут хата старого Максима, перевізника, та і її годі відшукати. Може поплила з рікою, а може там далше. Агі, рік як з села пішов, та вже забув місце де я так часто з Мариною сидів. Зла то ворожба що позабув я знані мені місця. (іде далше верічає хату). Ага, ось і она. Не знати лиш чи старий Максим дома? (пукає до вікна виходить Максим).

Марина. (збирає цвіти і робить вінок).

Віночку свіжий з зеленим листком

Вкрашений рожами і любистком

Тебе я плела і умаїла

Листочками веїлякого зілля.

З тобою розстаюся,

З тобою пращаюся,

Помни ту, що кидала

Тебе в ніч на Купала!

(Максим і Стефан підслухують).

Стефан Хто то співає?

Максим. Ночею годі вгадати,

Стефан. Голос знакомий.

Максим Та і мені не чужий.

Марина:

Віночку свіжій з зеленим листком
Вкрашений рожами і любистком,
Іди водами, пливай до рана,
Принеси вістку та від Стефана,
З Стефаном ти встрітисся,
З Стефаном ти вернися,
Приведи мні Стефана
На Купала Івана.

(она кидає вінок на ріку і предивляється ему).

Стефан. Про Стефана співає.

Максим. Та і я так щось дочуваю.

Стефан. Не видержу, мушу конечно зна-
ти хто то такий (ходить берегом якби хотів
перейти ріку)

Максим. Та в брід не можна, ріка глу-
бока. От ходи зі мною, там понизше є човно
то переплеме (відходять)

СЦЕНА 4,

Марина (сама). Поплив віночок, а з ним
і моя доля. Ах Господи святий! Вже рік ми-
нає, як Стефан пішов на зарібок, і ще не
вернув. Коли ми осьтут в послідну ніч з со-
бою прощались, казав мені: Марино моя, я
сирота, нема у мене ні хати, ні двора. Іду в
Молдаву на зарібок, а коли верну, то ти за
моею будеш. Я писати-му до тебе де я, а ти
пиши мені про себе. Від нині за рік я верну
до тебе, “ Пішов і не вернув, та не дав жад-
ної вістки про себе. Мабуть правду Ганна го
ворила що Стефан вже з другою одружився
Галька, казала она, була на його весілю, О,

коли то правда, то мені і жити вже годі. Без Стефана нема мене життя! О, Стефане, Стефане, нащо ти мене розлюбив? На що обіцяв, що я буду твоєю? Нащо ти обіцяв, що даш вістку і не додержав слова? Галька була на його весілю, Галька знає все, тай знає де він і чому покинув. Спитаю її нехай хоть знаю, чи він з другою щасливий. Та ні, не буду її питати, не хочу від неї почути того, щоби мене ще більше боліло і щоби мене убило. Ліпше нехай все скінчиться, нехай більше не му чуся. Шкода тебе мій віночку, що поплив з водою, Нехай, поплину і я за тобою, а коли знайду тебе, так з тобою вже не розлучусь. Вложу на голову, тай в філях обоє плавати будем. Нема для мене життя без Стефана.

Пращай мій Стефанку,
Пращай мій миленький,
Пращай, пращай соколику
Мій сизокриленький!

Пращайте ми поля,
Пращайте дуброва,
Пращайте темні бори
І ви сині гори!

Пращай місяченьку
І зорі яєненькі,
Пращай мій Стефанку,
Соколе сивенький,
Пращай лихий світе,
І ви лихі люде,

Тіште ся що між вами
Сироти не буде.

(біжить до ріки, втім надпливає Максим і Стефан, она відскакує).

Господи! і умерти мені не дадуть (ховаєсь за дерево). Потопельники шибаяться чи таки живі люди?

СЦЕНА 5,

Максим. От ми вже на другім березі. Човно привяжім і побалакаємо собі.

Стефан. В човні лїпше буде балакати і ніхто нас не побачить.

Максим. Нехай і так! А тепер скажи де ти був і що робив через той час? Ми гадали що вже не жиєш.

Стефан. Нехай, я вам все розкажу, але перше закурім собі (побачив вінок коло човна) А се що таке? (бере вінок). Дивіть Максиме, се віночок причіпився до човна.

Максим. То певно оден з тих, що дівчата на ріку кидали.

Стефан. А я їх переполохав, тай всі повтікали,

Марина. Хто то такий?

Стефан. Та і гарний се вінок, з рожами і любистком.

Марина (сврикнувши) Ах, се мій!

Стефан, Хто то скричав? Тут хтось є!
(хоче вийти з човна)

Максим. Та бо зістань і не рухайся, бо знова наполохаєш.

СЦЕНА 6.

Попередні Анна і Галька.

Анна. Якто добре що я тебе здибала.

Галька. Я трохи забарилась, хотіла з вами піти вінки кидати, та ось задержала мене в себе.

Анна. Нічого, можеш і тепер кидати, ніч Купала ще не скінчилась.

Галька. Та бо пожди мушу перше вінок уплести з зіля, що росте тут над рікою, Сідаймо ось тут під корч, щоб ніхто нас не видів. Ти збирай зіля, а я плести му вінок (сідають і плетуть вінок)

Зіле збираю понад рікою,
Вінок уплету моею рукою,
Цвіти затичу, листем украшу,
Щоби він злучив любов тож нашу,
Любов до Івана
Та днесь на Еупала.

Марина. То она моя суперниця, та ще і Гальку собі привела.

Галька (співає)

Вінок той пуцу плисти з рікою,
Щоб шукав долі, груди втішив мою;
Вінок поплине в хатку маленьку,
Тай пригадає любов щиреньку

Мою до Івана

Та днесь на Купала.

Стефан. (до Максима) Ага, знова прийшли шукати для себе чоловіка на Купала,

Максим. Та бо цить, бо почують.

Стефан, Ей, хотілобся мені їм яку штуку зробити. (поглядає зза корча)

Анна. Е, та бо ти розспівалася, а я тим часом вже і уплела оден вінок. Глянь, чи краєний?

СТЕФАН. Бере кіл від човна ловить на нього вінок і ховаєсь за корч.

Анна. Агі, що за біс вирвав мені вінок з руки і потяг до гори? Личенько моє.

Галька. Було добре держати, а тб вітер над рікою, хвопив тай поніс.

СТЕФАН. Тим часом вбив кіл за корчем так, що на його верхку висить вінок.

Анна. Та нехай, зроблю другій. Ага, правда, я хотіла тобі щось сказати.

Галька. А що таке?

Анна Щоб ти Галько знала яка Марина зажурена. Прийшла з нами сюда з вінками, тай місто з нами спінати, она лиш вдивлялась в руку і мов той стовп мовчала. Я кажу до неї, не дивись. твій Стефан вже не верне.

Стефан (до себе) Ого, се мабуть про мене говірка.

Анна Він вже з другою одружився і забув про тебе. Ось спитай Гальку, она була на його весілю.

Галька Та що бо ти говориш? Я не була на його весілю.

Стефан (до себе) Щось цікавого тут довідаюсь,

Анна Та що, що не була, скажи, коли тебе питати буде, щось була.

Галька Та як-жеж так можна?

Анна. Хибаж ти не знаєш, що она видерла мені Стефана?

Галька Так і щож?

Анна. Коли видерла, так я хочу, щоби Стефан і її покинув. Нехай не буде ні мені, ні її. Скажи голубочко, що ти була на його весілю! Я знаю, що ти вмієш красно говорити, що кождий тобі повірить.

Стефан (до себе). Бач, таки довідаюся чого-то,

Галька. Е, таке вже не вмію. А коли-би потому дізналася, що я неправду казала?

Анна. Не дізнаєся, вже я о те постаралася
Галька. А се як?

Анна. От бач, я перехопила лист від Сте-
фана писаний до Марини.

Стефан. (до себе) Та се так?

Анна. А з него я довідалася, де Стефан
проживає.

Галька. Ну, і щож дальше?

Анна. Писав бач до неї, що вже багато
заробив гроший і що вони вистарчать вже
на господарство.

Стефан (до себе). То правда, що я так
писав.

Галька Ну, і що дальше?

Анна Писав що на Купала вже верне.

Галька Та якось і не вернув.

Анна Тай не верне. Я-бо сейчас йому
відписала буцімто від Марини, щоби не спі-
шився вертати, бо вона його вже не любить.

Марина (до себе) Що я чую?

Стефан (до себе) Красних річей довідався.
Так се вона до мене таке писала?

Максим. Тихож-бо, нехай говорить.

Галька Фе, Анно, як можна таке робити?

Анна Вже я знаю, що роблю. Лист мій
зробив своє і Стефана нема на Купала.

Галька Хто його знає, може вже й вер-
нув, а як ні, то верне.

Анна Закім верне, тає нехай її добре на-
мучу, так як я через ню мучуся. Я її так зму-

чу, що усохне мов те стебло або з журби поплине разом з філями. І аж тоді дам вістку Стефанови, щоби вернув ся і похорож її справив. Така буде моя пімста.

Стефан. (голосно) Погана!

Анна (зриваєсь) Тут хтось е!

Марина (вбігає) Не удалася тобі твоя пімста!

Гальна. Марина тут?

Марина. Бог дав що я тебе підслухала і знаю тепер твої замисли

Стефан (до Максима) Моя Марина тут шустить мене до неї.

Максим (здержує) Ще не час!

Марина. Я не перестану Стефана любити і знаю, що Бог мені його верне, а тебе укарає за мене.

Анна. Диви яка, ну і що мені зробиш?

Стефан (біжить до них) А то зробить, що Марина буде моя, а ти посивієш старою дівкою, як зісохне твій вінок на тій високій тиці.

Марина. Господи! мій Стефан!

Стефан. Марино моя! Віночок твій, що ти його кинула на воду, поплив аж до мене, увис він на мої щії, а її вінок увис він на тій високій тиці.

Анна Ох, мое лихо!

Гальна (тягне Анну за собою) От-таке ти наробила, втікай коли ще жива.

Стефан (до Анни) Завтра ціле село зна-
ти ме о тім, що ти зробила.

Анна і Галька втікають.

СЦЕНА 7,

Стефан (голубить Марину). Від нині вже
не розлучимось з собою на віки. Гроші маю,
буде з чого жити.

Максим. Ти Стефане сирота, так я буду
тобі і батьком і сватом,

Марина. Щира моя любов побідила (ту-
литься до Стефана).

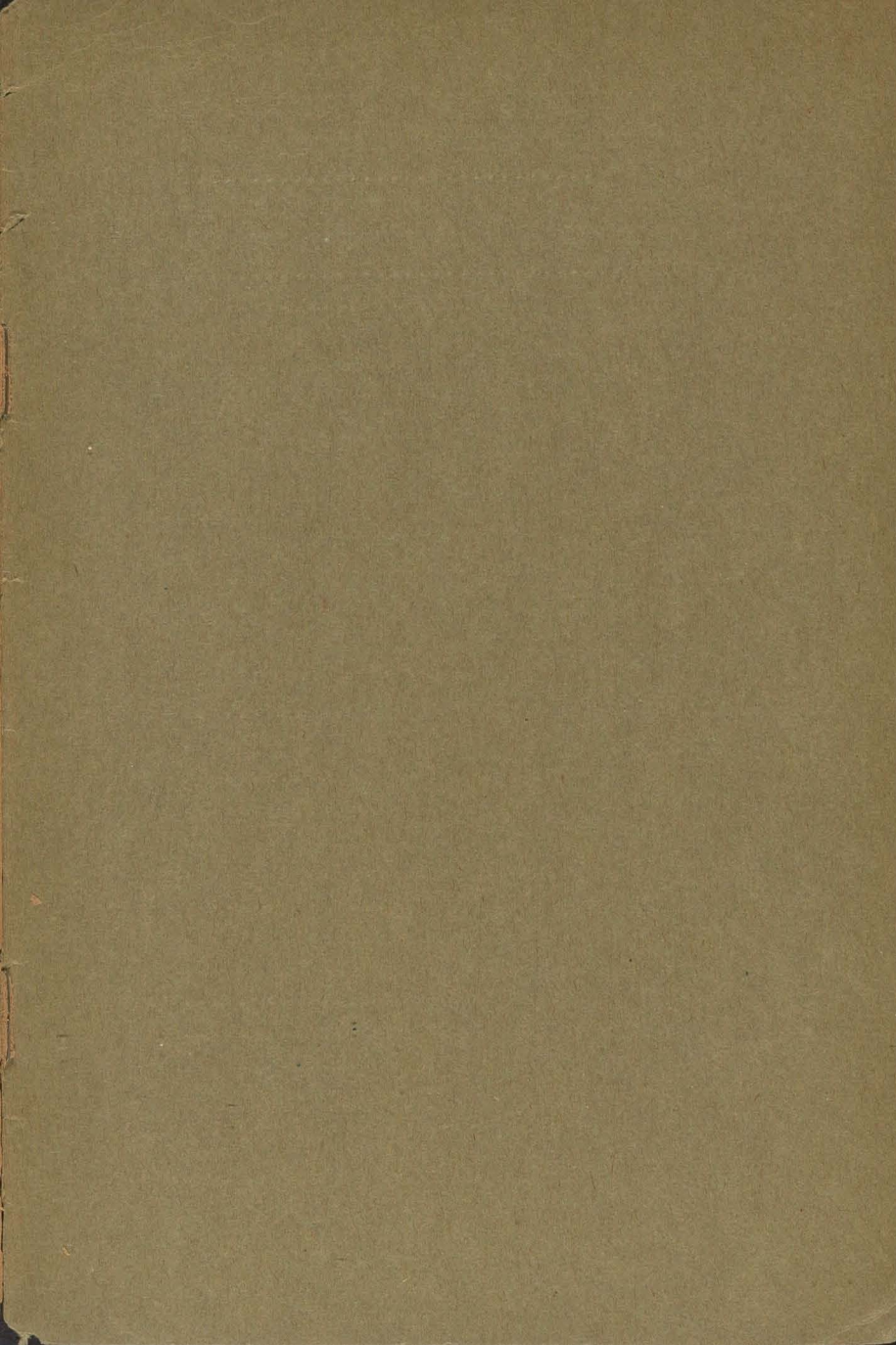
Марина Гей на Івана, гей на Купала
Ждала я на свого Стефана.

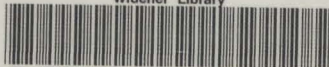
Стефан Стефан вернувся до своїй Марині,
І не розлучится з нею від нині,

Разом Злучив нас разом вінок Купали,
Ми на Купала щастя зазнали.

Максим І від Купали жийте щасливо,
Мирно, весело, без журби, мило!

3 2044 090 867 193

HD

ІБНІ ШТУКИ.

Дай серцю волю заведе в неволю, драма в 5 діях	.40
Два домики і одна фіртка, комедія в 1 дії	.15
Запорожський Клад, комедийно-опера в 3. діях	.20
Мазепа, драма в 5. діях	.35
Американський шляхтич. Образ з життя американ. народу в 3. діях. (Виступає 4 жінщини і 8 мушчин, разом 12 осіб). Ціна за прим. 50 цнт.	
Американець. Веселий образ з життя народу зі співами в 3. діях. (Виступає 4 жінщини і 9 мушчин, разом 13 осіб). Три пісні. Ціна за книжку 15 цнт.	
Бондарівна. Драма в 4. діях а 5 відслонах. Виступає 3 жінщини і 12 мушчин, разов 15 осіб). Чотири пісні. Ціна за прим. 20 цнт.	
Два домики і одна фіртка, Комедія в 1 дії. (Виступає 3 жен. і 5 мущ., разом 8 осіб). Ціна за прим. 15 цнт.	
Наймичка, драма в 5. діях	.35
На відпуст до Києва, комедія в 3. діях ...	.30
Недолюдки, бувальщина в 3. діях	.30
Панна Штукарка, жарт на 3 дії	.30
Пімста Жидівки, драма в 5. діях	.40
Підгіряни, драма в 3 діях	.50
По ревізії, етюд в 3 діях	.20
Простак, комедія в 1 дії	.20
Сватаня на вечерницях, водевіль в 1 дії ...	.10
Свекруха, комедія в 3 діях	.25
Терновий вінок, драма на 4. дії	.50
Хмара, драма в 5 діях	.40

UKRAINIAN PRINTING.

426. E. 9th Street.

New York, N. Y.